

Nr. 2755/1936.

Pastorală la Învierea Domnului (ANDREI*)

din mila lui Dumnezeu, dreptcredinciosul Episcop al Aradului, Ienopolei și Hălmagiului, și al părților din Banatul Timișan.

Iubitului cler și popor din această de Dumnezeu păzită eparhie. Dar și pace dela Dumnezeu-Tatăl și dela Noi arhierescă binecuvântare.

„Dupăcum Hristos a înviat din morți, prin mărirea Tatălui, tot așa și noi să umblăm întru învierea vieții”. (Rom. 6. v. 4).

Hristos a înviat!

Iubiții mei fii sufletești!

Viața se desfășoară în jurul nostru în două forme: într'o formă văzută, în marea carte scrisă cu slove dumnezești, care este natura, pe care Dumnezeu o ține deschisă pentru a putea ceti în ea și cei ce nu știu sloveni în cărți și unde fiecare fir de iarbă și fiecare picătură de apă își are rostul său; și într'o formă nevăzută în sufletul omenesc.

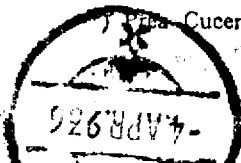
Cineva s'ar putea întreba: Oare natura slujește numai la desfătarea ochiului și spre folosul trupului nostru, sau ea mai are și un alt rost? Are, și încă unul de mare folos pentru însuși sufletul nostru. Natura, acest leagăn minunal în care ne depănăm scurta noastră viață, ni-e slujitoare dar în acelaș timp și învățătoare. Ea e oarecum învălișul din afară, haina mai

îndepărtată a vieții noastre. În măreția ei se reoglindește atotputernicia și înțelepciunea lui Dumnezeu. El a creat natura necuvântătoare și tot El a așezat în sufletul omului cuvântător cheia prin care acesta poate deslega și înțelege tainele din natură. Intre om și natură Dumnezeu a pus o strânsă legătură. Natura ascultă de poruncile lui Dumnezeu și se supune Lui, deaceea ea aduce roade la vreme și viața ei o putem măsura după legi. Privirea omului însă adeseori se oprește numai la ceace văd ochii lui trupești și nu întrezărește urmele lui Dumnezeu în natură. Omul trebuie să-și deschidă și ochii sufletești de câteori privește natura, pentru a fi luminat de razele înțelepciunii lui Dumnezeu.

Iubiții mei fii sufletești,

Fiecare primăvară e o naștere din nou a naturii, o repeșire a vieții, ce se petrece mereu sub ochii noștri. Copacii leapădă toamna

Episcopul Cucernicii Preoții vor ceti această pastorală în sf biserică în Ia zi Je Paști.

frunzele ofilite iar primăvara îmbracă altele. Atunci un suc nou de viață se ridică din rădăcini producând: muguri noi, alte flori, alte frunze, alte roade. De câteori n'au privit ochii noștri, plini de plăcere, această minunată întinerire a naturii, însă fără de a scoate din ea învățătura ce se desprinde pentru viața noastră sufletească. Ne pare atât de firesc să fie așa înafară de noi, însă înlăuntrul nostru primăvara nu se arată aproape niciodată. Acolo stăruie toamna cu ceață și iarna cu îngheț. Căci cum să așteptăm în suflet vară cu seceriș și toamnă cu roade coapte, dacă acolo n'a fost primăvara cu pomi înfloriți?

Ceeace este pentru natură primăvara, aceea trebuie să fie pentru sufletul nostru creștinesc praznicul Invierii Domnului nostru Iisus Hristos.

Pentru câți oameni „învierea” nu e decât un cuvânt frumos dar fără de miez, iar Invieria Domnului un vis înșelător? Aceștia n'au decât ochi trupești, cari nu văd lucrurile decât la suprafață, fiind lipsiți de ochiul sufletelesc ce vede în adâncime.

Precum frumsețile primăverii nu le putem vedea decât cu ochi sănătoși, așa și minunea Invierii Domnului nu o putem înțelege decât având ochi sufletești curățiți prin credință. Fără credința în Hristos nu este înviere. „Eu sunt învierea și viața. Celce crede în Mine va fi viu, chiar dacă va muri” (Ioan 11 v. 25) — a zis Mântuitorul. Credința produce în noi întâi minunea cea mare a învierii sufletului din starea de păcat la virtute, față de care învierea trupului, adică ridicarea din nou a țărinei din pământ, e de mai mică însemnătate.

Iubiții mei fii sufletești,

Intre noi și Hristos este o legătură sufletească mai presus de toate. Mântuitorul a asemănat legătura dintre El și noi cu aceea dintre vișă și mlădiță, spunând: „Eu sunt vișă, voi sunteți mlădițele. Precum mlădița nu poate să aducă roadă dela sine, dacă nu rămâne în vișă, tot așa nici voi dacă nu rămâneți întru Mine”. (Ioan 15. v. 4—5). Ne dăm noi oare seama de aceasta legătură? Noi, cari în botez am fost pecelluiți ca unii ce suntem răscumpărați prin scump sângele Lui, cari îi purtăm numele și cari

ne-am pus viața sub adăpostul crucii Lui, suntem proprietatea Lui. El e Domnul și Stăpânul vieții noastre. „Că de trăim pentru Domnul trăim (spre a-l sluji Lui), și de murim pentru Domnul murim (spre a fi împreună cu El). Deci fie că trăim, fie că murim suntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit și a înviaț Hristos ca să aibă stăpânire peste morți și peste vii” (Rom. 14. v. 8—9).

Hristos cel înviaț ne-a redeschis cerul, făcându-ne cetățeni ai cerului, fii ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu El. Deaceea cuprins de bucurie apostolul Pavel zice: „So-cotesc că durerile ceasului de față nu pot să stea în cumpănă cu mărirea care va să se a-rate pentru noi”. (Rom. 8 v. 18).

Câtă vreme viețuim aici jos pe pământ, în cer pătrundem numai prin ochii credinței și privim lumina cea de sus numai din depărta-re, — sau precum zice apostolul Pavel — „a-cum vedem ca prin oglindă în ghicitură”. În lumina învierii însă îl vom privi pe Dumnezeu „față către față”. (I. Cor. 13 v. 12).

Cea mai grozavă rătăcire și izvorul tulu-ror nenorocirilor noastre este necredința, acest rod ofilit al minții noastre slabe, bolnăvită de mândrie, și al șubredei noastre voinți, ce rupe de bunăvoe legătura dintre noi și Dumnezeu, dintre cer și pământ și adâncește prăpastie în-tre ele.

Pentru ce nu e primăvară și în sufletul nostru? Pentru că acolo nu mai circulă acelaș suc de viață ca între vișă și mlădiță. Calea su-cului a fost tăiată de necredința noastră și vișă s'a ofilit. Trebuie redeschisă calea sucului și sufletul nostru scos din nou sub bătaia soare-lui de primăvară al Invierii Domnului, pentru a aduce iarăși: muguri, flori și roade sufletești.

Iubiții mei fii sufletești,

Sunt o seamă de oameni cari nu cunosc decât pe Hristos cel batjocorit, scuipat, răstignit și îngropat, dar nu și pe cel înviaț. Aceș-tia se smintesc de El, fiindcă necredința lor îi ține în veșnica lumină mohorită a crucii din Vinerea Mare și zorile învierii n'au străbătut prin lespeda mormântului necredinței lor. Des-pre aceștia zice sf. Scriptură că ei sunt „omul

cel vechiu" care încă nu este renăscut sufletește.

Ia seama, creștine, că după atâta răsărit și apus de soare, după atâtea ierni și primăveri ce se perindă pe dinaintea ochilor tăi, o dată viața ta se va sfârși, căci „este rânduit omului odată să moară, iar după aceea să fie judecată" (Evrei 9. v. 27).

Cuvântul „Paști" înseamnă „trecere, ieșire, călătorie". El ne aduce aminte de eșirea Israelitenilor din Egipt și trecerea lor prin pustie spre Canaan. Pentru creștin însă „Paștile" înseamnă călătoria din surghiunul pământesc către patria cerească. Culege deci creștine, câte o învățătură sufletească din fiecare primăvară. Fă din fiecare praznic al Invierii Domnului un prilej de renaștere pentru sufletul tău. Fiecare gând, cuvânt și faptă a ta să fie: un mugure, o floare, un rod al unui suflet renăscut.

Minunea renașterii sufletești se poate petrece chiar mai repede decât primăvara în natură, căci acolo unde duhul lui Dumnezeu lucrează în suflete, acolo clipa e cât o veșnicie și veșnicia o clipă.

Invierea Domnului e o baie de renaștere, de întinerire sufletească. Coboară de grabă în apa ei și spală în ea tristețea păcătoșeniei tale. Scoate fața ta la soarele ei și lasă-l s'o încălzească.

Poate n'ai îndrăsnit pân'acum să te apropii de Hristos cel umilit și răstignit! Iată-L acum înviat ca un biruitor. Nici așa puternic nu-L vei recunoaște? Necredința ta nu se pleacă nici în fața dovezii atotputerniciei Lui? Fericitul Augustin a zis: „În Invierea Domnului se cuprinde o minune și o pildă. Minune, ca să crezi în El, pildă ca să nădăjduiești spre El". N'auzi cântarea de biruință: „Hristos a înviat din morți, cu moartea pre moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le"? Numai inima ta a rămas mormânt închis? Grăbește de o deschide, aruncă lespeda de pe ea și o bucurie cerească va cobori în sufletul tău, văzând cum adevărul biruiește minciuna, nevinovăția — răutatea și viața, moartea. Un izvor nesecat de mângâere se va deschide pentru tine aci jos în vârtejul celor trecătoare. În lumina Invierii vei înțelege deșertăciunea celor vremelnice și prețul bunurilor netrecătoare.

Iubiții mei fii sufletești,

Starea noastră de astăzi, atât cea individuală, cât și cea socială se aseamănă cu cea a apostolului Petru, care aflându-se în primejdie de a fi înghițit de valuri și înlinzându-și brațele spre Iisus, care se ivise în zare umblând deasupra apei, îi striga: „Doamne scapă-mă". Cine altul ne-ar putea scăpa și pe noi din prăpăsiia în care simțim cum ne confundăm și ne-ar putea reda pacea sufletească, decât Hristos cel înviat, care-și întinde El însuși mâinile spre noi? „Și întru nimeni altul nu este mântuire, căci nu este subț cer nici un alt nume dat nouă oamenilor, întru care să ne mântuim". (F. Ap. 4. v. 12).

De aceea „să ne curățim simțirile ca să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiată lumină a Invierii și „bucurați-vă" zicând, luminat să-L auzim, cântându-l cântare de biruință". (Canonul Paștilor).

Darul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!

Dat în reședința Noastră episcopescă din Arad, în ziua Invierii Domnului din anul mântuirii 1936.

Al vostru părinte suflesc:
† ANDREI
Episcop.

MOTIUNEA

— congresului extraordinar al clerului ortodox. —

După desbaterile congresului extraordinar al clerului ortodox care s'a ținut Jol 19 c., adunarea a votat în unanimitate motiunea de mai jos:

1. Clerul ortodox român protestează cu ultima energie contra ofensei ce i se aduce de către necunoscătorii sau vrăjmași ai credinții creștine ortodoxe, că se agită numai pentru nevoile lui materiale. Clerul reclamă cu modestie, dar cu demnitate și perseverență să i se acorde un minim legal și firesc de existență, spre a se putea devota și de aci înainte, ca și în trecut, nobilii și importanții sale misiuni, de care este deplin conștient.

2. Congresul constată că declarațiile d-lui ministru al cultelor Al. Lapedatu, cu privire la modificarea art. 19 și 21 din legea de organizare bisericească și

suprimarea curbelor speciale ale salariilor clerului, nu se înfăptuiesc. Clerul ortodox este amenințat să rămână și de astă dată în afară de lege, întrucât bugetul cultelor se alcătuește după același sistem de amputări arbitrar din anii trecuți, sistem împotriva căruia clerul a avut câștig de cauză prin justiție.

3. Până la armonizarea salariilor sale cu ale celorlalți funcționari publici, clerul nu cere decât satisfacerea revendicărilor recunoscute în mod formal ca îndreptățite, și anume: modificarea art. 19 și 21 din legea de organizare bisericească și salarizarea integrală de stat atât pentru preoți, cât și pentru cântăreți, pe baza bugetului cultelor din anul 1930.

4. Congresul cere să se prevadă în bugetul statului salariile pentru actualii preoți, extrabugetari, cari se găsesc într-o situație de neagră miserie, iar pe viitor să nu se mai înființeze asemenea posturi extra-bugetare.

5. Congresul cere să se prevadă în buget salariile pentru cântăreții bisericești din Ardeal, cu școală, cari în prezent nu primesc niciun salariu.

6. Congresul cere ca și preoțimea din Ardeal să fie înscrisă la Casa generală de pensuni, întrucât până azi nu s'a rezolvat încă această legitimă cerere a clerului ortodox din Ardeal.

7. Clerul ortodox cere cu stăruință să se grăbească denunțarea Concordatului cât și a acordului cu Roma, pentru a se apăra interesele statului român, prin readucerea în patrimoniul statului, a averilor Status ului catolic, administrat de romano-catolici în folosul ungarilor.

8. Clerul ortodox cere să se intervină pentru aducerea în țară a fundației Gojdu, pe care în mod abuziv o deține statul maghiar la Budapesta.

9. Congresul cere să se legifereze cu un ceas mai de vreme desființarea organizațiilor francmasonice din întreaga țară.

10. Congresul face apel la Înălții Chiriarhi să binevoiască a stărui pentru scoaterea clerului din situația gravă în care se găsește, situație din care vrăjmașii bisericii țin să provoace o prăpastie între Episcopat și clerul de mir.

11. Congresul invită pe preoții cari fac parte din partidul liberal să-și prezinte demisiunile din acest partid, în cazul când revendicările promise clerului de către guvern, nu sunt satisfăcute nicide data aceasta. Demisiunile se vor înainta comitetului central al asociației clerului. Același măsură o vor lua și preoții din alte partide, în cazuri similare.

12. Congresul invită pe preoții parlamentari să-și facă toată datoria față de Biserică și slujitorii ei sprljinind în Parlament revendicările clerului, iar în caz de nereușită, să tragă consecințele demisionând din Parlament.

13. Congresul invită pe preoții cari sunt membri ai adunărilor eparhiale și ai Congresului național bi-

sericesc, să demisioneze din aceste adunări, dovedite inutile, față de hotărârile luate de ele, dar nerealizate, în ce privește îndreptățile clerului

14. Congresul împuternicește Comitetul central al asociației generale a clerului să continue acțiunea în justiție, pentru apărarea drepturilor clerului ortodox, cu privire la salarizare.

15. După tristele constatări făcute de cler, în ce privește nesocotirea sistematică a drepturilor sale, din partea conducătorilor politici ai țării, congresul crede că a sosit vremea ca preoții să explice poporului că biserica neamului nu poate fi umilită la nesfârșit de către vrășmașii credinței creștine ortodoxe, cu complicitatea condamnată a oamenilor de conducere.

Intrarea Domnului în Ierusalim.

Înainte de Paștile Jidovilor, cu șase zile și după ce înviase pe pretenul Său Lazar din morți, Domnul nostru Iisus Hristos înconjurat de Sfinții Săi Apostoli și de cei ce-l urmau cu credință, își face simbolică intrare în arhaicul oraș și cetate a Palestinei, în Ierusalim.

La această solemnitate mesianică de atunci, luase parte activă, aproape întreg poporul Evreu, care se afla în Ierusalim în preajma sărbătorilor pascale.

Pe fețele celor prezenți se manifesta o dorință vie, de-a vedea pe acela, care vestea un crez, o viață și o lume nouă ideală.

Această dorință, când apare Fiul lui Dumnezeu în fruntea convoiului divin, se transformă într-o dragoste nețărnută față de Alinaătorul durerilor și Mângăitorul celor năpăstuiți și asupriți.

După un vechiu obicei a orientului i-se face Mântuitorului o primire ca unui rege și împărat, ce se întoarce biruitor în cetatea sa. Poporul Evreu cunoscând acest obicei a eșit întru întimpinarea Lui, cu stâlperi de finic în mâini și osanale nesfârșite ce răsuna din mii de piepturi. Până și micii și nevinovații copilași întonau cu același refren: „Osana bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului“! (Marcu 11 v. 9.)

În mijlocul acestor strigăte de bucurie și manifestații de simpatie, toți erau veseli și iubilau, numai Domnul nostru Iisus Hristos părea trist și abătut, pentru că, prevedea că această paradă se desfășoară în vederea patimilor și îngropării Sale.

Dar iată că, în scurt timp aceeași plebe blestemată, care la intrarea Domnului în Ierusalim îl preamărea, cu osanale ce nu mai conțineau, peste câteva zile cu aceeași gură striga,

ca fiarele ce răcnesc după pradă „răstignește-l, răstignește-l”.

La intrarea în Ierusalim i-se face o primire demnă ca unui împărat ce se întorcea victorios dela lupta contra întunerecului neștiinței și necunoașterii lui Dumnezeu, iar peste câteva zile îl duc între sulite și săbii, ca pe un făcător de rele la locul de osândă.

Până când la lumina zilei și în văzul tuturor poporul iubila, în umbră și cu obloanele trase, fariseii fanatici și cărturarii invidioși, puneau la cale cea mai odioasă condamnare și mai dejositoare osândă din câte au cunoscut istoria. Și poporul Evreu, nestatornic din fire, fără nici o ezitare își schimbă atitudinea sub influența și presiunea conducătorilor vremelnici și să alătură la acela degradantă și condamnată sentință.

Din nestatornicia acestui popor șovăelnic și nerecunoscător, care ea azi te preamărește și ea mâine te hulește, deducem că firea omenescă e nestatornică și nehotărâtă de celea mai multe ori, în raport cu Dumnezeu care este veșnic statornic și hotărât în acțiunile Sale „Că amin zic vouă: până ce va trece cerul și pământul o iotă sau o ciută nu va trece din lege, până ce nu vor fi toate” (Matei 5 v. 18.)

Pr. Dr. R. Popa

Adunarea generală a femeilor ort. române din Arad.

Sâmbătă 28 Martie, la orele 5 d. m., a avut loc adunarea generală a femeilor ortodoxe române, în sala de festivități dela Academia Teologică, pentru a se face darea de seamă asupra activității acestei societăți pe intervalul 1932—36, alegerea de președintă și noul comitet.

La această adunare a luat parte și P. S. Sa Dr. Andrei Mager în calitate de președinte de onoare al acestei societăți P. S. Sa Andrei luând primul cuvântul, a salutat selecta asistență și apoi printr-o frumoasă cuvântare a expus rolul societății femeilor ortodoxe, mai ales în viața bisericii.

Ca om nou venit în această de Dumnezeu binecuvântată Eparhie — a spus P. S. Sa — îmi dau bine seama că nu voi putea realiza prea mult, fără prețiosul concurs al femeilor ortodoxe, cari sunt fiice bune ale străbunei noastre biserici.

Importanța femeii pentru biserică este foarte mare, de aceea a spus că prin sufletul femeii ortodoxe și române P. S. Sa ar vrea să câștige, pentru cauza bisericii noastre și soții lor. Femeea prin structura ei fizică și morală este mai aproape de Dumnezeu, căci ea este coroana creațiunii și legătura între pământ și

cer. Femeea este în general religioasă ceea ce se vede și din sfânta Scriptură, unde întâlnim femei cari au urmat cu toată devoțiunea lui Cristos până la mormânt și după ce Isus s'a sculat din mormânt tot ele au fost primele care l-au vestit învierea. Tot prin graiul mamei copilul cunoaște pe Dumnezeu, de aceea femeea este creată ca să desvolte ideea de divinitate în suflete. Ea este conducătoarea tuturor acțiunilor laudabile în societate, deci de ea depinde și promovarea noastră socială.

Dr. Ana Cornea, secretara societății citește darea de seamă asupra întregii activități a societății pe anii 1932—36, arătând ce ajutoare a primit societatea dela diferite autorități și felul cum s'au întrebunțat.

D. V. Antonescu a făcut o dare de seamă asupra gestiunii financiare, pe intervalul din 1932—36, care a fost primită de adunarea generală.

După acestea s'a trecut la alegerea noului comitet: P. S. Sa a propus sporirea numărului membrilor dela 14 la 30, căci sunt femei dornice de muncă care ar putea desvolta o frumoasă activitate, dacă ar fi încadrate ca membre active. Această propunere a fost primită, rămânând că dacă ar voi careva să intre ca membru să fie primită.

Noul comitet a fost ales după cum urmează:

Președintă, d-na Elena Goldiș; vice-președinte, d-nele: V. dr. Cucu și col. Pleșoianu; secretară, d-ra Ana Cornea; casier, d. Virgil Antonescu, în comitet: d-nele: Maria dr. Botiș, Lilly Crișan, Elisabeta Colibaba, Aurelia dr. Petron, Elli dr. Popovici, Aurelia Păcățian, Virginia Țandru, Elena Ieșan, Veturia Sârbu, Maior Dumitrescu, Maior Coltofeanu, Dedi dr. Mager, C. dr. Ramonșian, d-na baron Pop, Anti dr. Micloși, dr. Al. Stoinescu, Ecaterina Tatu, d-rele: Tulia Bogdan, Livia Boartu și d-nii dr. T. Botiș, I. Blănaru, Ascaniu Crișan, Viorel Mișușiu, Ilarion V. Felea, V. Lugojan, M. Păcățian, C. Turicu, T. Vășian și N. Țandru.

La propunerea d-nei Lilly Crișan, a fost proclamată ca membră de onoare d-na Nasta, fiindcă a fost prima președintă a societății.

Censori au fost aleși d-nii Călniceanu și Sârbu. Ca încheiere P. S. Sa expune pe scurt programul de muncă și mulțumește membrilor pentru osteneala care au depus-o și pentru că au luat parte la această adunare a societății.

Codreanu Sever
student teolog.

Naționalismul nostru. Conferința d-lui prof. Nichifor Crainic.

În cadrul șezătorilor culturale aranjate pentru Monumentul Unirii, a avut loc Duminică 29 Martie la orele 5 d. m. conferința d-lui prof. Nichifor Crainic despre „Naționalismul nostru.”

Dat fiind importanța subiectului, conferințiarul a fost ascultat cu multă atenție, iar aplauzele au fost foarte frecvente.

Ca să poată fi mai ușor înțeles cuvântul „naționalism“, explică înțelesurile care le are cuvântul *Autohton*, dintre care scoate în evidență pe acela de băștinaș, adică un popor care s'a născut, muncește și trăiește pe același pământ unde au trăit și strămoșii lui. Deci toți acei cari s'au infiltrat ulterior în masa poporului sunt străini de națiune și stat. Pornind de la această idee se poate mai ușor înțelege cuvântul naționalism. Naționalism ar însemna deci lupta unui popor pentru promovarea intereselor sale care este stânjenit în mersul său normal de străini, ca să trăiască fericit și să se bucure în liniște de valoarea bogățiilor sale și de munca lui.

Acesta ar fi prin urmare naționalismul nostru. Noi trebuie să ne dăm seama că nu toți cari se numesc cetățeni români sunt într'adevăr români.

Cuvântul cetățean cuprinde pe toți locuitorii țării, pe când românii sunt numai aceia, prin vinele cărora curge același sânge. Noi nu putem spune despre țara noastră că e o Elveție, căci pe minoritarii nu ne putem baza în caz de primejdii, exemplul îl avem din timpul războiului când evreii, recruții se trăgeau toți la serviciu ușoare, iar cei de pe front în timpul ocupației germane au dezertat la dușmani trădând toate secretele noastre. Trebuie deci ținut seamă de aceste considerente.

Unde e greșala? Greșala e în democratism, care e o formă învechită și astăzi nu mai corespunde cerințelor timpului, că prin el străinii au șanse să intre chiar în instituțiile oficiale ale statului. În aceste instituții cum e și siguranța statului, armata etc. trebuie oprită intrarea străinilor.

Noi trebuie să ne gândim la Italia unde democratismul a fost înlăturat și acum se vede progresul, pe când Franța care este o țară democrată este pe cale de a se prăbuși.

Prin democrație se ridică doi factori periculoși pentru existența noastră ca stat și națiune: *francmasoneria și comunismul*.

Francmasoneria caută să captiveze elita sau clasa conducătoare a poporului, ca astfel întreg poporul să fie stăpânit de francmasoni.

Comunismul își îndreaptă ghiarele către clasa burghezilor sau a muncitorilor, cărora comunismul le oferă o soartă mai bună care însă e o utopie, exemplul ne e Rusia.

Acești doi factori lucrează mână în mână și duc la ruina noastră, căci propovăduitorii lor sunt fiii lui Israel, cari vreau să stăpânească lumea întreagă. Acești factori trebuie extirpați.

În privința industriei și a comerțului, situația e iarăși îngrijorătoare, căci ambele sunt în mâna străinilor cari furnizează și armatele efectele necesare și astfel cum vom mai putea avea încredere în noi?

D-sa încheie apoi comparând starea de azi cu niște copaci mari și falnici, în care ciorile și-au făcut cuibul umplând de murdărie copacii, dar care murdărie în timpul cât copacii au fost împodobiți cu frunze nu s'a văzut, iar acum că această podoaibă lipsește, necurăția apare în toată goliciunea ei și aceasta trebuie curățită până mai e timp.

Codreanu Sever.

INFORMAȚIUNI

Lucrările Sf. Sinod. Înainte de a fi prorogate, supremul for bisericesc s'a ocupat de câteva probleme de interes deosebit. Astfel a aprobat rezultatul conferinței româno-engleze cu privire la validitatea hirotoniilor anglicane. Rezultatul se va comunica și Patriarhiei din Constantinopol, spre a-și da adeziunea. Constatându-se că în anii din urmă apar tot mai multe scrieri religioase, pline de învățături greșite, s'a hotărât instituirea cenzurii bisericești. În sensul ei, ori ce lucrare va trebui supusă, înainte de tipărire, Episcopului local, care o va cerceta din punct de vedere dogmatic. O întrebuintă înțeleaptă a acestui mijloc de supraveghere spirituală va fi de folos Bisericii. În sfârșit s'a examinat și propunerea pentru înființarea „Casei Cultelor“ — găsimu-se că ea n'are un temei legal necontestat.

Salarizarea Clerului. În urma Moțiunii votate de congresul general extraordinar al preoțimei, s'au făcut demersuri stăruitoare pe lângă Guvern, pentru împlinirea dreptelor revendicări atât de bine cunoscute. Răspunsurile primite nu erau satisfăcătoare, fiind că eră vorba numai de jumătăți de soluții, și anume salarizarea integrală de la stat se asigură numai prin bugetul pe 1937—38, iar pentru anul bugetar 1936—37 aveau să se completeze salariile din veniturile unei instituții nouă, numită Casa Cultelor.

Sf. Sinod a trimis a doua delegație în frunte cu însuși I. P. S. Patriarh *Miron*, ca luând contact cu șeful guvernului să determine o rezolvire echitabilă. Se pare că această intervenție a avut rezultat, deoarece în ședința Senatului din 24 I. c. dl. C. Angelescu, Ministrul Instrucției publice a anunțat că pe lângă cererile corpului didactic a fost satisfăcută și preoțimea, acordându-se sumele necesare pentru salarizarea ei.

Clipe de revelație sufletească. Parohia Vărdia de Mureș în zilele de 19—20 Martie a avut ocaziunea de adevărată înălțare sufletească.

că. În aceste zile misionarul tractului Radna păr. Ghebelev, s'a deplasat în numita parohie și cu concursul parohului local și a preoților din jur a săvârșit sf. slujbi împreunate cu mărturisiri: Vecernie, pavecernie, denie încheiate seara prin concert religios. Sufletele dornice de ispășirea greșalelor până în noapte căutau să ajungă la mărturisire. A II. zi au continuat mărturisirile, apoi s'a săvârșit sf. liturghie împreună cu sf. Maslu, la care a participat o mulțime de credincioși. Erau aproape 3 ore d. m. când mulțimea credincioșilor a luat drumul pela ale sale. Pentru reușita concertului păr. I. Turcu parohul locului merită toată lauda, căci prin osteneala C. S. s'a făcut această societate corală, care este speranța și lauda tuturor oamenilor de bine.

Revenire la Biserica mamă. Miercuri în 18 Martie la finea sf. liturghii s'a botezat în biserica din Talpoș, fostul baptist Moisa Pecherle din această comună. La actul botezului oficiat de preotul nostru Ștefan Fofiu a participat public foarte mult.

Este al 14-lea caz când în interval relativ scurt părintele Fofiu aduce la sânul bisericii mame pe cei ce vin dela setari.

Donație. Andrei Valenta din Brestovaț venit la ortodoxie dela catolic, a cumpărat doi prapori în valoare de Lei 7.500, podoabă sfintei biserici din satul său, pentru pomenirea fiului său Andrei mort în război. Bunul Dumnezeu să ne rugăm să primească jertfa aceasta, să aline durerea bătrânului părinte, iar fiului său Andrei să-i facă loc de odihnă în împărăția sa cea cerească.

Automobilul sburător. Inginerul A. Trieger a construit în uzinele sale un interesant avion-automobil, din aluminiu. Aripile erau demontabile, ceea ce îngăduie adăpostirea lui în garajele obișnuite. D. Trieger s'a declarat mulțumit de noua sa invenție și continuă să lucreze la planurile unui nou aeromobil perfecționat, care va fi bucuria sportivilor dornici să se înalțe în aer.

Un jandarm se impușcă în fața comandantului legiunei. Sergentul instructor Vasile Chiriac, șeful postului de jandarmi din Valea Seacă, furând din biroul șefului de secție din Tg. Săscut 16.000 lei și fiind descoperit, s'a hotărât să-și puie capăt zilelor. Profitând de un moment de neatenție, a scos din cismă un cartuș pe care-l avea ascuns și încărcându-și arma și-a tras un glonte în inimă, rămânând mort pe loc, în fața căp. Cojocarului comand. legiunei, care venise în anchetă.

Băiat ucis de un copac. Copilul Iorola Vasile, de 16 ani, din comuna Sâmbăta, jud. Bihor, pe când se juca pe marginea drumului, un copac s'a răsturnat peste el, omorându-l pe loc.

O româncă s'a sinucis la Florența. O tânără româncă, Maria Tola, s'a aruncat depe vârful vestitei clopotnice a lui Giotto, căzând pe capota unui automobil. Dusă la spital, sinucigașa a încetat din viață după un scurt timp. Cauzele sinuciderii nu se cunosc.

Anunț. În ziua de 5 Apr. se deschide în Palatul Cultural *expoziția de tablouri* a lui Toader Iulian, cunoscutul pictor bisericesc și portretist. Expoziția va conține tablouri cu subiect religios în ulei și stempera, va prezenta diferite vederi din țară în pastel și aquarel. Va fi una din cele mai impozante expoziții ale anului.

Nr. 805/1936.

Comunicat.

În conformitate cu adresa Onor. Consiliu Central Bisericesc Nr. 1325/1936, publicăm mai jos „Programa analitică pentru prelegerile religioase la Instrucțiunea premilitară”:

A) Simbolul credinței și explicarea lui.

1. a) Dumnezeu creatorul lumii văzute și a celei nevăzute.
b) Facerea lumii, dependența omului de legile așezate de Dumnezeu.
c) Crearea îngerilor și menirea îngerilor ca ajutoari și apărători ai oamenilor.
2. a) Venirea în lume a Mântuitorului Iisus Hristos ca Mesia cel făgăduit de prooroci, spre a mântui pe om, căci Dumnezeu nu vrea moartea păcătoșului ci....
b) Activitatea Mântuitorului. Jertfa Lui. Moartea pe cruce pentru mântuirea neamului omenească.
c) Înălțarea la ceruri și făgăduința Lui de a fi veșnic cu cei ce cred în Dănsul, și venirea a doua.
3. a) Biserica întemeiată de Mântuitorul nostru Iisus Hristos și Apostolii Lui.
b) Tainele ca mijloace pentru mântuire.
c) În special taina botezului și a mirului, prin care intră omul în Biserică și primește grația, ajutorul lui Dumnezeu.
4. a) Taina poeziei și a cuminicăturei, ca mijloacele cele mai perfecte pentru mântuire, taina preoției.
b) Taina nunții ca bază a vieții morale și familiare; legătura cu porunca 5 din Decalog; Taina nunții e temelul cel mai sigur și puternic al societății omenești și a statului național.

B. Decalogul, ca bază a vieții morale ideale.

5. a) Eu sunt Domnul Dumnezeuul Tău, să nu ai alți Dumnezei afară de mine.
b) Să nu-ți faci chip cioplit, ca să te închini lui.
c) Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert.
d) Adu-ți aminte de ziua Domnului (Rep. Duminecă).
6. Porunca 5. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să trăiești ani mulți pe pământ (raportul familiar normal ca o binecuvântare dela Dumnezeu).

7. Poruncile 6, 7, 8. Să nu ucizi, să nu fii desfrânat, să nu furi, adică condițiile raporturilor morale normale în societate și Stat și păcatele care vatămă aceste raporturi.
8. Porunca 9 și 10. Să nu minți și să nu poftesti nimica ce e al aproapelui tău, adică condițiile susținerii raporturilor normale în legătură cu deaproapele, cu societatea și cu autoritățile competente.
9. Viața morală creștină, virtutea. Virtuțile, nădejdea și iubirea și practicarea lor în viața de toate zilele a creștinului.
10. a) Credința în Dumnezeu ca forță morală în și pentru lupta vieții în special cu considerare la tineret.
b) Credința ca forță morală pentru individ și pentru colectivitate, exemple din viața poporului nostru românesc.
c) Păcatul și felurile lui.
d) Conștiința și demnitatea morală a creștinului, conștiința ca forță judecătorească internă, ochiul lui Dumnezeu, mâna lui Dumnezeu.
11. Conștiința și demnitatea morală și religioasă a poporului nostru dovedită în războaiele noastre din trecut.
12. Datorințele noastre creștinești și cetățenești față de tron, patrie, neam și Biserică.
13. Poruncile bisericești. Raportul nostru ca cetățeni români ortodocși cu: a) cel de altă lege; b) cu (minoritarii) cel de alt neam și c) cu sectarii.
14. Biserica noastră românească, începuturile ei în toate teritoriile adică în provinciile locuite de români.
15. Principii Români, Neagoe Basarab, Mircea cel Mare, Ștefan cel Mare, ca eroi al neamului și al creștinătății.
16. Secolul al XVII-lea epoca de înflorire și redoptare națională, religioasă. Matei Basarab și Vasile Lupu, Biblia de la 1688
17. Luptele românilor din Ardeal pentru apărarea credinței și a neamului contra rom.-catolicilor, a protestanților, calvinilor. Sava Brancovici.
18. Unitatea și curățenia credinței ortodoxe române practicate la românii din toate părțile, prin cărțile tipărite la mănăstirile din Moldova și Muntenia și duse la frați prin călugări. Mihai Vițeazul, Constantin Brâncoveanu.
19. Epoca lui Constantin Brâncoveanu, meritele lui pentru biserica românească, sprijinitor al artei românești. Mitropolitul Antim Ivireanul și urmașii lui vrednici, în scaunul Mitropoliei.
20. Biserica română ca susținătoarea sentimentului național și a ființei etnice mai ales în Ardeal, Bucovina și Basarabia.
21. Organizarea Bisericii noastre ortodoxe după legea din 6 Mai 1925, drepturile și datorințele creștinilor către Biserică.
22. Slujbele dumnezeiești în jurul Sf. Liturghii, istoricul lor și actele simbolice din slujba dumnezeiască.
23. Organizațiile, societățile creștinești, întemeiate și organizate de Biserică pentru tineretul român, folosul lor real.
24. Rolul tinerimii române de azi în evoluția socială de stat a românilor de azi.
Programa servește pentru îndrumarea principală a propunătorului religiei, având în vedere că tineretul cunoaște deja elementele principale din învățătura religioasă creștină ortodoxă și aici l-se îmbogățesc cunoștințele și se aprofundează după posibilitățile date.
Arad, 23 Martie 1936.

† Andrei
Episcop.

Parohii vacante.

Pentru îndeplinirea parohiei *Zimbru* cu fiile *Dulcele* și *Brusturescu*, devenită vacantă prin moartea Preotului *Valer Cristea*, conform rezoluțiunii Ven. Consiliului Eparhial Nr. 631/936, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima apariție în organul „Biserica și Școala”.

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Sesiunea parohială constatătoare din 17 jugh. pământ, parte arător, parte fânaț.

2. Stolele legale.

3. Birul 15 litri cucuruz sfărmat de la fiecare număr de casă, în anul neroditori răscumpărat în bani după prețul de pe piață, iar de la cei mai săraci răscumpărat prin muncă.

4. Intregirea salariului de la stat, pe care însă parohia nu o garantează.

5. Casă parohială cu intravilanul.

Văduva preoteasă va beneficia de dreptul ei asigurând în art. 26 din Reg. pentru parohii.

Parohia e de clasa a *treia*.

Alesul va predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare, va catehiza la școlile din loc fără altă remunerație, și-și va achita impozitele după beneficiul său.

Cel ce dorește a reflecta la acest post, cu observarea art. 33 din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în sf. biserică din *Zimbru* în vre-o Duminică ori sărbătoare, cu prealabilă încunoștințare a protopopului, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice.

Cererile de concurs, însoțite cu actele justificative, adresate Consiliului parohial din *Zimbru*, se vor înainta Oficiului Protopopesc din *Garahonț*.

Consiliul parohial din *Zimbru*. În conțelegere cu

Const. Lazar
protopop